

ŠTIKŮT

STRAŠNÝ ŠTUKOVEC III.
KNIHA 5

Ako zmeniť
dračí osud

Zo starej nórciny preložila

CRESSIDA COWELL

O AUTOROVI

Štikút Strašný Štukovec Tretí bol obávaný šermiar,
zaklínač drakov a najväčší vikinský hrdina,
aký kedy žil. Jeho pamäti však rozprávajú o časoch,
keď bol ešte celkom obyčajným chlapcom
a presviedčal sa, aké je ťažké stať sa hrdinom.

Veľké ďakujem patrí Andrei Malaskovej a Judit Komarovej

Text and illustrations copyright © Cressida Cowell 2007

First published in Great Britain in 2007

Translation © Otakar Kořínek 2008, 2014

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2008, 2014

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Cressida Cowell: How to Twist a Dragon's Tale by Hiccup Horrendous Haddock III*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Hodder Children's Books, London, 2007, preložil Otakar Kořínek.

Ilustrácie Cressida Cowell

Zodpovedná redaktorka Viera Prokešová

Editorka Zuzana Šeršeňová

Sadzba, zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tlač PATRIA I., spol. s r. o., Prievidza

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-0955-3

www.slovart.sk

Minulosť je iná krajina,
ktorú nemôžeme navštíviť.
Preto ak hovorím, že existovali draky
a ľudia jazdili na ich chrbtoch,
kto z tých, čo dnes žijú, tam bol
a môže povedať, že nemám pravdu?

Ako zmeniť dračí osud

Štikút Strašný
Štukovec III.

Zo starej nórčiny preložila
CRESSIDA COWELL

slovart

Mapa Barbary
počas najsp
za posledných

Starec v jame

Znamená nie sú dobré,
sopka sa prebudila,
ničivce sa začínajú predobávať z vajíčok
a poletujú v snoch jedného starca,
ktorý sa nazdáva, že to všetko zapríčinil on.
Zložil sľub mlčanlivosti
a na znak pokánia vliezol do hlbkej jamy.
Preto nemôže zasiahnuť do osudu,
ako to urobil kedysi dávno.
Vyjde von, keď sa to všetko skončí.
Ak sa to vôbec niekedy skončí,
lebo
inak už nikdy neprehovori.

(sopka sa
prebudila)

ostrov Lávochrlič

ského súostrovia
vrnejšieho leta
100 rokov

ostrovu
Berk
hrozí
nebezpečenstvo

Ako zabránite
sopke
VYBUCHNÚŤ??

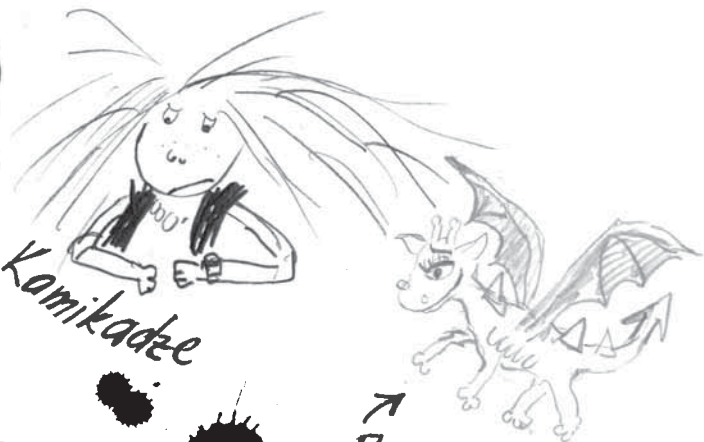
~ OBSAH ~

1. Lekcia zháňania sobieho stáda na jazdeckých drakoch	11
2. Ničivce	25
3. Ohnivá pasca	47
4. Boj	59
5. Kto je muž na bielom drakovi?	66
6. Štikútov guveril má plné ruky práce	91
7. Príbeh Homungusa Hrozitánskeho Guverila	115
8. Zvrat v guverilovom príbehu	121
9. Ako získať radu od človeka, ktorý zložil sľub mlčanlivosti?	129
10. Zasadnutie „Veci“	133
11. Výprava, ktorá má zabrániť sopke vo výbuchu	151
12. Vitajte na ostrove Lávochrlič	156
13. Medzitým na Berku	166
14. Je vždy príjemné stretnúť sa so starým známym?	169
15. Nechcel som sem prísť	187
16. Ďalší súboj	192
17. Kedy je vlastne neskoro?	210
18. Máme tu zaujímavú otázku: Dá sa ujsť pred vybuchujúcou sopkou? ..	214
19. Máme ďalšiu zaujímavú otázku: Je vesmír dobré, alebo zlé vajce?	230
20. Keď sa hra skončí	239

Štikůt

Kamikadze

Bezzubý,
Štikůtov neposlušný
malý drak

Soplinos
Surovec

Vygumovaný
a jeho lovecká
kara fa

Chladnobrv
Obrovský
Štikůtov otec a náčelník
kmeňa Chuligaňov (tvrdý,
ale hloupý)

Štikůtov nejlepší
kamarát
Rybonoh

Prológ

Napísal Štikút Strašný Štukovec III., posledný veľký vikinský hrdina.

Keď som bol chlapec, žili hrdinovia.

Teraz, keď som už veľmi, veľmi starý s bielymi vlasmi a vráskami na lícach, zdá sa to dávno.

Rozpoviem teda tento príbeh, akoby sa stal niekomu inému, lebo chlapec, akým som býval, je mi už taký vzdialený, že by to mohol byť celkom dobre niekto cudzí.

Tu je príbeh hrdinu, s ktorým som sa stretol, keď som mal jedenásť rokov a chystal som sa na jednu z najnebezpečnejších výprav svojho života, na výpravu, na ktorej som mal zabrániť sopke vo výbuchu.

Bol to nesmierne významný muž, ale hrdinom už nechcel byť...

Som NIČIVEC
uväznený vo vajíčku.

Vidím cez priehľadné steny
škrupiny, ktorú nevládzem rozbiť.

Po pätnástich rokoch
škrabania som vyzrel

na svet,

ktorý túžim

ZAPÁLIŤ,

a za tie roky moja
zúrivosť tela, bublala,
vrela

a teraz je

DOBIELA,
ROZPAĽENÁ.

1. Lekcia zháňania sobieho stáda na jazdeckých drakoch

Štikút Strašný Štukovec Tretí nikdy nezabudol na deň, keď sa prvý raz stretol s drakom ničivcom.

Ako by aj mohol?

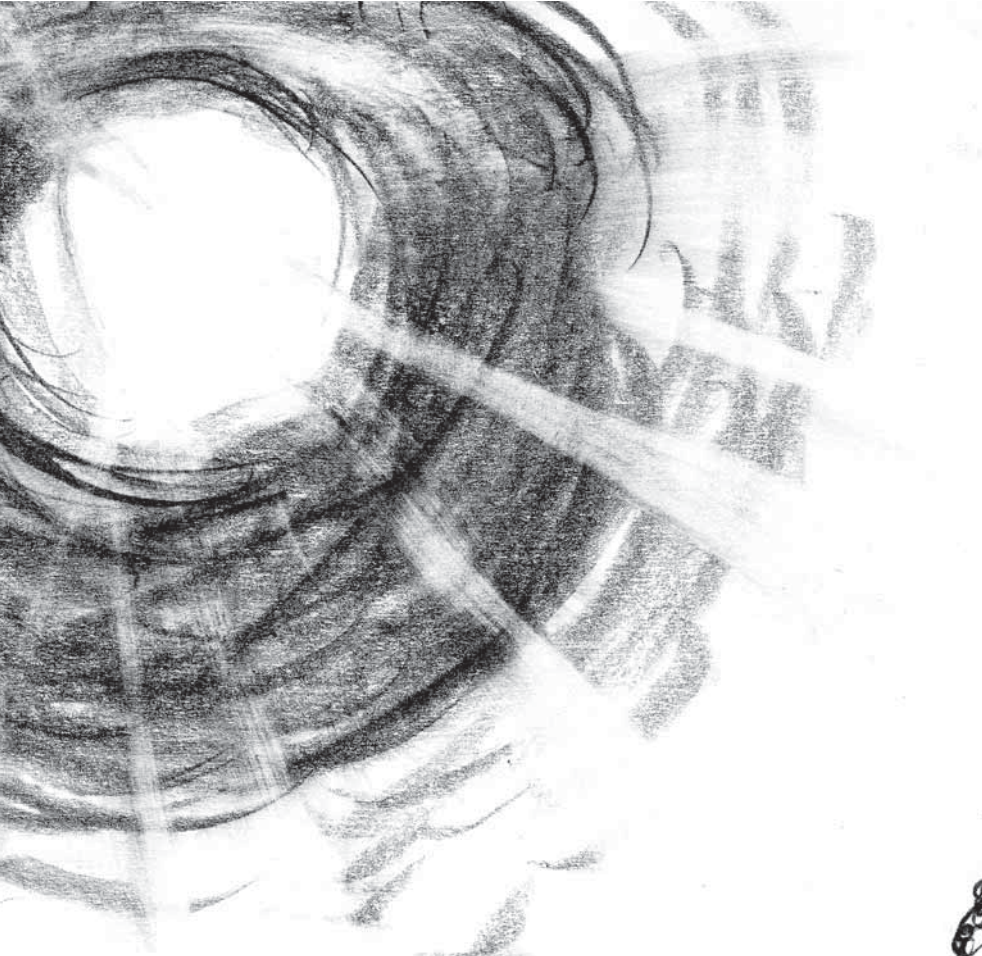
Bola to jedna z najhrôzostrašnejších chvíľ v jeho krátkom dobrodružnom živote.

Tam ho máme, sedí v ohnivom kruhu, ktorý sa okolo neho zužuje, a niet cesty von. A cez plamene sa prikrádajú a blížia zlovestné leopardie tvory, prikrčené siluety drakov ničivcov, ktoré si ostria pazúry, chystajú sa na skok a...

Počkajte, počkajte.

Začnem celkom od začiatku.

Všetko sa to stalo za augustovej vlny horúčav, čo je prekvapujúce, lebo august býva na vikinských územiach dosť chladný a daždivý. No celé leto sa otepľovalo, a keď teplota stúpala, Štikútov starý otec Vráskavec blabotal čosi o tom, že nečakané teplo je strašné znamenie osudu a na západe sa vraj prebudil nový druh hrozného draka, ktorý na všetkých udrie ohňom a skazou...

Vráskavca však nanešťastie nikto nebral vážne, lebo v predpovedaní budúcnosti veľmi nevynikal.

V deň, o ktorom je reč, na zvyčajne mokrastý ostrov Berk neúnavne pieklo slnko, akoby zabľúdilo a myslelo si, že je v Afrike.

Na oblohe nebol ani mráčik (a už vôbec nijaký drak ničivec).

Štikút Strašný Štukovec Tretí, jediný syn náčelníka Chladnobra Obrovského, bol účastníkom pirátskeho výcvikového kurzu na ostrove Berk.

Jeho učiteľ Pahlť Grgavý rozhodol, že v tento mimoriadne tichý dusný letný deň, keď sa človeku nežiada iné, len si nájsť strom, pod ktorým by driemal a z rohu pil krásne chladivú vodu - tak tento deň sa videl Pahlťovi Grgavému ako

STVORENÝ na lekcii zháňania

sobieho stáda na jazdeckých drakoch.

Štikút s Pahlťom Grgavým nesúhlasil.

mračná komárov →

Lenže Pahlť Grgavý sa Štikúta na jeho názor nepýtal.

Pahlť Grgavý bol takmer dvojmetrový, sekerou sa oháňajúci šialenec, a takému učiteľovi neradno protirečiť.

Boli tam všetci, všetkých dvanásť žiakov kurzu, postávali rozhorúčení, ufúľaní a sklesnutí na polceste hore na Ohromný kopec a zabíjali komáre, ktoré sa na nich v nehybnom sparnom povetří zlietavali vo veľkých mračnách.

Bol tam Štikút Strašný Šťukovec Tretí, dosť prekvapivo hrdina tohto príbehu, lebo vyzeral nadmieru obyčajne, mal ohnivoryšavé vlasy, ktoré mu vždy vyskočili rovno dohora, nech s nimi robil čokoľvek, a neoplýval nijakými hrdinskými vlastnosťami.

Bol tam Štikútov najlepší kamarát Rybonoh, jediný chlapec v pirátskom výcvikovom kurze, ktorý vyzeral ešte nevikinskejšie ako Štikút. Bol krátkozraký a mal astmu, ekzém, ploché nohy do x, alergiu na plazy, šedivník a zvieraciu kožušinu a nevedel plávať. Jeho tvár nápadne pripomínala fazuľu s okuliarmi.

Bol tam Soplinos Surovec. Milý chlapec - ak sa vám páčia protivní výrastkovia s vytetovanými lebkami, ktorí tyranizujú všetko, čo sa hýbe a je menšie ako oni.

Bol tam Chochláč Mladý. Teší ma - ak je vám po chuti zoznámiť sa s uhrovitým nespratníkom, ktorý si špára v nose a spí so sekerou pod vankúšom.

A Psi dych Tlák, najväčší, najspotenejší a najsmradľavejší z nich, mal pôvab a čaro prasáťa s prilbou na hlave.

Boli tam všetci, celá vikinská omladina, škaredá, vriedkovitá háveď a Pahlť na ňu reval svojím zvyčajným boдрým spôsobom.

„TAK!“ zhúkol. Po homárovočervených lícach sa mu do brady lial pot a brada mu od neho vlhla a parilo sa z nej ako z dažďového pralesa. „DÚFAM, ŽE STE SI VŠETCI PRIVIEDLI LOVECKÉ DRAKY! ÁNO?“

Priviedli si ich všetci. Všetci okrem Vygumovaného, ktorý bol taký hlúpy, že ho nebolo radno púšťať von bez niekoho, kto by naňho dozeral. Ten si priniesol loveckú **KARAFU**, čo nie je to isté ako lovecký drak.

Ostatní si lovecké draky priviedli.

Lovecké draky sa tvárili rovnako napaprčene ako ich páni, že ich zavolali na túto akciu. Sťažka dychčali, z papúl im ovisali rozčesnuté jazyky a chvostmi sa oháňali proti rojom komárov a múch.

Soplinosov drak Ohňoplaz, ktorý trocha pripomínal ohnivočerveného rotvajlera s tvárou bezočivého aligátora, sa nebezpečne krčil pri Soplinosových nohách a uvažoval, či by si nezavaril, keby mocne, šľavnato uhryzol Pahltu do tučného chlpateho zadku.

Keby ho uhryzol poriadne, mohlo by byť po lekcii, lebo Pahlť by utekal do nemocničnej chatrče...

Napokon sa však neochotne rozhodol proti, lebo usúdil, že by si naisto zavaril.

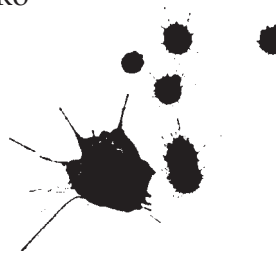
Rybonohov drak Hrôzokrav, jediný vegetariánsky lovecký drak, aký sa kedy vyskytol, zaspal cestou hore v Rybonohovom náručí a Rybonoh mu ustavične dvíhal hore hlavu, aby to vyzeralo, že je hore, a pritom pozorne počúval, lebo Pahlť neznášal, keď na lekcii niekto nedával pozor.

Ostatné draky sa povalovali pánom pri nohách alebo sa im malátne vznášali kúsok nad hlavami. Všetky túžili byť niekde inde.

Štikútov lovecký drak Bezzubý bol zo všetkých najmenší. Bol to ostrozelený obyčajný, čiže záhradný drak, veľký asi ako neposlušný jazvečík.

A bol to jediný drak, ktorý bol z tejto výpravy rovnako nadšený ako Pahlť.

Netrpezlivo sa vrtel, vykúkal a zasa zaliezal pod Štikútovu vestu, behal mu po košeli, štekliac ho drobnými pazúrikmi po bruchu, a potom sa mu vysúkal z goliera a vyliezol mu na hlavu. Tam sa usalašil na prilbe, rozprestrel krídla, krátko vzrušene škrekol a opäť sa pustil dolu po Štikútovom tele.

„Už z-z-začínáme? Už z-z-začínáme?“ pípol.
„Kedy už začneme? Ešte k-k-koľko minút? M-m-môže
ísť Bezzubý prvý? Ja! Ja! J-j-ja prvý!“

„Len pokojne, Bezzubý,“ tíšil ho Štikút, keď mu
Bezzubý cestou dolu náhodou strčil do nosnej
dierky pazúr. „Ešte sme len prišli.“ *

„DOBRE, CHLAPCI, POČÚVAJTE!“ zahrmel
Pahlť. „Zháňanie sobov je ako zháňanie oviec, ibaže
soby sú väčšie.“

Vygumovaný zdvihol ruku.

„Čo je väčšie?“ spýtal sa.

„Ovce sú guľaté chlpaté chumáče a soby sú
väčšie a majú na hlavách také špicaté predmety,“
vysvetlil Rybonoh vlúdne.

„Ďakujem ti, Rybonoh,“ povedal Pahlť.

„Loveckými drakmi priženiete každého zatúlaného
soba, ktorý sa odtrhne od nášho stáda. Je to
príležitosť využiť v praxi všetko, čo ste sa naučili
na lekciách zháňania oviec.“

„Ja veru neviem, ako sa môže stať Štikút
Nanič náčelníkom tohto kmeňa, keď nevie rozkazať
ani svojmu mikrodrakovi,“ podpichol Soplínos.

*Štikút bol z Chuligánov jediný, ktorý rozumel dračtine, jazyku,
ktorým sa zhovárali draky.

„Len si spomeňte, čo sa stalo na *poslednej* lekcii zháňania oviec.“

Bezzubý vtedy stratil hlavu. Celkom **SÁM** vyrazil proti stádu a zahnal ho do dračích záchodov. (Potom tvrdil, že to bola náhoda, ale Štikút tušil niečo iné.)

Trvalo tri štvrté hodiny, kým dostali ovce zo záchodov, a ešte štyri týždne smrdeli až po samo nebo.

„Ale to hlavné pri zháňaní budete robiť **VY** na chrbtoch **JAZDECKÝCH DRAKOV...**“ pokračoval Pahlť.

„B-b-bude môcť Bezzubý zožrať soba, keď ho chyťí?“ kvikol Bezzubý.

„**NIKTO** tu nebude **ŽRAŤ** nijaké soby, Bezzubý!“ šepol Štikút. „A nebudeme ich naháňať. Tu ide o *zháňanie*, nie o naháňanie. Len ich budeme poľahučky usmerňovať, kam treba.“

„Aha,“ hlesol Bezzubý nadmieru sklamaný.

„... nikto z vás ešte nejazdil na drakoch,“ hrmel ďalej Pahlť. „Zistíte, že je to ťažšie, ako ste si mysleli. Preto budete dnes jazdiť na **NIE CELKOM DOSPELÝCH** drakoch. To znamená, že nemajú dost sily, aby s vami vzlietli.“

„Ale, pane...“ ozval sa nespokojne Soplinos,
„ja som myslel, že dnes budeme LIETAŤ.“

„Najprv sa naučíte jazdiť a potom, neskôr,
OVELA NESKÔR, sa budete učiť lietať,“ povedal
Pahlť. „Keď spadneš z letiaceho draka, Soplinos,
rozpleštíš sa na MASTNÝ FLAK. Čo by som potom
nerád vysvetľoval tvojmu otcovi.“

„N-n-nemohol by Bezzubý zožrať len takého veľmi
malického soba?“ spýtal sa Bezzubý ticho.

„Nemohol,“ šepol Štikút.

„Takže, HOR SA na jazdecké draky! Priblížime
sa k sobom TICHŮ - nijaké prdenie, Psí dych -
a obozretne ich obkolesíme. Uvidíme, či ich budeme
môcť zaviesť späť k dedine Chuligánov. Nejaké
otázky? Áno, Vygumovaný?“

„Čo je to guľaté, chumáčovité?“ spýtal sa
Vygumovaný.

Pahlť vzdychol.

„Guľaté, chumáčovité sú ovce, Vygumovaný,
OVCE. Tak! Uvidíte, že jazdecké draky sú pomerne
živé. Sú tamto - KDE, DOFRASA, SÚ JAZDECKÉ
DRAKY?“ vybuchol Pahlť rozčúlene. „Mali ísť za
nami.“

„Myslím, že sú tamto,“ ozval sa Rybonoh

a ukázal na nevelký pokrútený strom obďaleč.

Jazdecké draky nevyzerali vôbec živo. Ležali v tieni s hlavami na labách a rozčesnuté jazyky mali vyplazené.

Pahlť k nim vykročil, tlesol a zvolal:
„HORE SA, VY TAM! MÁTE BYŤ HROZIVÉ,
PRE THORA!“

Keď sa jazdecké draky dvihli na nohy a pomaly sa ťahali cez ohnednutý zvrastený šedivník k pánom ako svorka mrzutých levov, Štikút zbadal, že čosi je tu naozaj HROZIVÉ.

Čosi, čo dosiaľ iba nejasne naznačovalo, že v ten deň by mohlo prísť k dajakému nečakanému zvratu.

Strom, pod ktorý sa jazdecké draky uchýlili, bol ošľahnutý ohňom, pokrútený, zuhoľnatený. Všade okolo neho boli znaky spáleniny. Keď Štikút podišiel bližšie, aby si to lepšie pozrel, na svoje zdesenie zbadal, že celé úbočie za ním je na popol vypálené a ostala z neho len sadzovitá pustatina.

Tam, kde predtým rástol šedivník, ktorý sa vlnil vo vetre, tam, kde poletovali motýle, poskakovali kobyľky a bzučali piadidráky,

rozprestieralo sa teraz iba popolnaté strnisko,
zjazvené bielymi ryhami, a ťahalo sa po celom
úbočí.

Také niečo môže mať na svedomí iba *jedno*,
a nie je to slnko, nech by pálilo čo ako prudko.

Je to OHĚŇ.

2. Ničivce

Štikút sťažka preglgol.

„Och joj, och joj, och JOJ,“ zavzdychal. „Kto len toto *spískal*?“

Aby ste rozumeli, draky sú za normálnych okolností veľmi obozretné, pokiaľ ide o ich oheň. Využívajú ho v súbojoch a na lovenie koristi, ale ani vo sne by im nezišlo na um zapáliť celý kraj. Prečo by to robili? Veď z toho kraja žijú, dáva im potravu a úkryt.

Toto musel urobiť nejaký „ničomný druh“, celkom iná odroda draka.

Štikút sa ani len zamyslieť nechcel nad tým, aký nebezpečný môže byť taký drak.

„Pane... pane...“ zavolal na Pahlta, „myslím, že by ste si mali pozrieť toto... myslím, že tu vypukol dračí oheň.“

„Dračí oheň? Hlúposť, tresky-plesky!“ odvrkol Pahlť Grgavý, keď tam zastal s rukami vbok. „To je od letného blesku.“

„Ale v poslednom čase nebola búrka,“ namietol Štikút. „A pozrite...“ Štikút si kľakol do